

ΚΑΪΤΣΑ

Έκδοση των Απανταχού Καϊτσιωτών

ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Περίοδος Γ' - Χρόνος 13ος • Αριθμός Φύλλου 58 • Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2006

Χωριανοί και συμπατριώτες, φίλες και φίλοι αναγνώστες

Στη Χειμωνιάτικη αντάμωση που προτείναμε για τις 11 Φεβρουαρίου 2006 δεν προσήλθαν πολλοί συγχωριανοί. Προσήλθαν όμως αρκετοί φίλοι του Συλλόγου και της «Κ». Η ταβέρνα της αντάμωσης δεν ήταν των απαιτήσεών μας. Ήταν μόνο των οικονομικών δυνατοτήτων μας. Μέσα εκεί χώρεσε όμως η καλή πρόθεση, η συμμετοχή, η συμβολή και το κέφι.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα όσους ήταν εκεί δίνοντας ένα δυναμικό παρόν στη στήριξη του Συλλόγου. Κατανοούμε αυτούς που ήθελαν να έρθουν και δεν τα κατάφεραν. Κατανοούμε επίσης και όσους ούτε ήθελαν να έρθουν ούτε ήρθαν για τους δικούς τους λόγους.

Σ' όλους μαζί σας ευχόμαστε το κέφι σας μη χάνετε γιατί η ζωή θέλει αισιοδοξία. Έτσι, λοιπόν, σας προτείνουμε να προσέξετε με εύθυμο τρόπο τις σκέψεις του ΜΑΝΕΣΤΡΕΛ ΠΩΛ (μετάφραση Α. ΦΩΤΙΑΔΗ) που φαίνονται στο παρακάτω ποίημα.

ΤΟ ΚΕΦΙ

*Τι 'ναι το κέφι; ρώτησαν κι απάντησε ο σοφός:
«Ένα κοκτέιλ από δροσιά, χιούμορ, μέθη και φως.
Κάτι που πνεύμα και κορμί εξίσου ξεκουράζει
και προφυλάσσει την ψυχή του ανθρώπου απ' το μαράζι»
Για τόνωση του ηθικού το κέφι είναι το παν.
Είναι, όταν πένθιμες ακούς καμπάνες να χτυπάν
να λες, πληροφορούμενος, ο τάδε που τα τσίτωσε
τύχη βουνό, απ' του ντουινιά τα βάσανα εγλίτωσε.
Είναι, σαν πέφτεις ναυαγός σε κάποιο ξερονήσι
να λες: τη μοναξιά αυτή την είχα επιθυμήσει.
Κι όταν σε γδύνουν μια βραδιά ληστές εις το βουνό
να σκέπτεσαι: Έτσι πιο ελαφρός στο σπίτι μου γυρνά.
Χάνεις λεφτά εις τα χαρτιά; Κατάπιετο το χάπι,
λέγοντας φιλοσοφικά: Κερδίζω στην αγάπη.
Σ' αφήνει η φιλενάδα σου; Να λες χωρίς οργή:
«Φαίνεται θάνοιωσε κι αυτή πως ήθελα αλλαγή».
Πεθαίνει θεός παραλής και σε αφήνει ρέστον;
λες: πλούσιος ίσως νάχανα το κέφι. Θεός σχωρέστον.
Αν οι επιχειρήσεις σου έχουνε πάει στράφι
να σκέπτεσαι: Κι ο μέγας Φορντ κάποτε κατεστράφη!
Κι αν σεβαστά ποσά χρωστάς σε δανειστές πολλούς,
πάλι καλά που δε χρωστώ, να λες, της Μιχαλούς.
Κέφι είναι αν έπιασε φωτιά σπίτι σου και μαθαίνεις
που δίχως φράγκο κι άστεγος στους πέντε δρόμους μένεις
να λες: τι θαύμα, τι λαμπερό, τι εξοχο, τι ωραίο,
δε θάφησε η πυρκαϊά κορέο για κορέο.
Με το ίδιο πνεύμα αν σκέπτονταν του κόσμου οι μεγάλοι
αντί ο ένας να ζητά μάτια αλλουνού να βγάλει,
ντουινιά, δε θα κινδύνευες μια μέρα να καείς
γιατί στο κέφι θάχαν βρει το νόημα της ζωής.*

Καλή Ανάσταση
και καλή αντάμωση

Το Δ.Σ.

Άρθρο της Προέδρου

Ω! γλοκό μου Έαρ...

... Η πρόσκληση της τριανταφυλλιάς
κι η θέα της παπαρούνας...

Το τριαντάφυλλο λένε, είναι «το άνθος των μυστικών» αλλά και των ποιητών. Το συναντάς ακόμη και στον παράδεισο, τουλάχιστον σ' αυτόν του Γάλλου ποιητή Δάντη, που το ονομάζει «ρόδον το αιώνιον».

Μα σαν βρεθούμε στους τριανταφυλλώνες της ΚΑΪΤΣΑΣ μια αίσθηση αιωνιότητας δεν μας καταλαμβάνει; Σύμπασες οι τριανταφυλλίες δεν μας προσφέρουν με τα άνθη τους άρωμα μεταρσιωτικό; Ρόδα με σχήμα στρογγυλό της ολοκλήρωσης και με μεταξένια την αφή των πετάλων δημιουργούν αίσθηση ριγηλή στους κήπους όλης της υπαίθρου. Ως άγρια την τριανταφυλλιά τη συναντάμε στις συρμές των υδάτων και ως ήρεμη στους κήπους της δροσιάς. Μα στην πατριδική γη την αισθανόμεθα σαν το βλαστάρι των ονείρων μας. Σαν να μας προσκαλεί: «**Εισακούσατέ μου, υιοί όσιοι, και βλαστήσατε ως ρόδον φυόμενον επί ρεύματος υγρού**», διαβάζουμε στη *Σοφία Σειράχ*. Ανάλογη και με τηρούμενες τις αναλογίες δεν είναι και η πρόσκληση της πατριδικής γης;

Και σαν βλαστήσει η τριανταφυλλιά, λιγάκι αργότερα ανθεί η παπαρούνα. Στην ώρα της αθωότητας. Με χρώμα παταγώδες και πλησμονή μεθυστική. Ο λεπτός της μίσχος με δυσκολία φέρνει το βάρος του κλειστού μπουμπουκιού, που γέρνει προς τα κάτω. Όσπου να έρθει η ώρα της μεγάλης έκρηξης.

Ύστερα υψώνεται ευθυτενής και ξεπετά τα τέσσερα κατακόκκινα πέταλα, ωσάν σημαίες νικητήριες. Και συ θωρείς το θρίαμβο της ζωής. Στο κέντρο της η παπαρούνα έχει ένα κατάμαυρο σταυρό. Σαν να ξεπέρασε τη σταύρωση και τώρα με την καταπόρφυρη φωνή της αναγγέλλει την Ανάσταση. Της ζωής της αιωνίας. Κι αυτό γίνεται παντού. Στις πλαγιές, στα χωράφια, στα βράχια, στα ρείθρα των δρόμων. Σε παράταξη ατελείτητη. Και σκορπεί την ομορφιά προκαλώντας όλα τα έμβια όντα να καταστήσουν φανερή την κρυφή συμμετοχή τους στην αιωνιότητα.

Κι αυτά την εποχή της Άνοιξης, που από εποχή μετουσιώνεται σε κατηγορία ύπαρξης διαλαλώντας: «**Η ομορφιά θα σώσει τον κόσμο**».

Καλή Ανάσταση
Και καλό υπόλοιπο της Άνοιξης

ΑΔΡΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Του κ. Δημ. Γ. Κουτρούμπα τ. Γεν. Διευθυντή Μ.Ε.

Πριν προχωρήσουμε την παράθεση στοιχείων για την Ιστορία της Αρχαίας Ελλάδας, πρέπει να πούμε ότι το άρθρο αυτό δημοσιεύεται στα μέσα της άνοιξης. Είναι η εποχή κατά την οποία εορτάζονται μεγάλα γεγονότα της θρησκευτικής, εθνικής και κοινωνικής μας ζωής. Πρώτα η εορτή του Ευαγγελισμού με τη διπλή σημασία της: ο Αρχάγγελος Γαβριήλ ευαγγελίζεται στη Θεοτόκο την έλευση του Σωτήρα του Κόσμου και η ανύψωση της σημαίας της Επανάστασης του Εικοσένα στην Αγία Λαύρα, που προαναγγέλλει την εθνική λευτεριά ύστερα από τετρακόσια χρόνια δουλείας. Στη συνέχεια έρχεται το Πάσχα, η εορτή της Αναστάσεως του

Κυρίου, ύστερα από το θεανθρώπινο επίγειο έργο και τη Σταύρωσή Του, που αναγγέλλει στους ανθρώπους την πνευματική απελευθέρωση και αναπέρωση της ελπίδας για μια αιώνια ζωή ύστερα από εκούσια και ολοπρόθυμη αποδοχή των λόγων του Ευαγγελίου. Οι μεγάλοι αυτοί σταθμοί της ζωής μας μάς υπενθυμίζουν ότι είναι χρέος του καθενός μας να εμπνεόμαστε από τα διδάγματα των προγόνων και να ζούμε στα πλαίσια της ανθρωπιάς, της συνέσεως και της καλοσύνης, που τώρα τελευταία αρχίζουν να εκλείπουν.

Μετά την αναγκαία αυτή παρέμβαση επανερχόμαστε στο

θέμα της εξιστορήσεως των προγονικών κατορθωμάτων. Αναφερθήκαμε σε προηγούμενα σημειώματα μας ότι τα αρχαία εκείνα Ελληνικά φύλα των Ιώνων, των Αχαιών και των Δωριέων κατέβαιναν κλιμακωτά και κατά μεγάλα χρονικά διαστήματα από το 2000 π.Χ. περίπου και μέχρι το 1100 π.Χ. στον Ελλαδικό χώρο και δημιούργησαν τον περίφημο αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό με κάποιες αποχρώσεις, βέβαια, σε κάθε τόπο. Τον πολιτισμό αυτό διέσπειραν με τις αξιόλογες αποικίες και τα θαλασσινά ταξίδια που έκαναν σε όλες τις γύρω περιοχές, στα νησιά του Αιγαίου και του

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΛΟΓΙΑ ΑΝΑΓΓΕΙΑΙΑ

Ειδήσεις - Σχόλια - Επικοινωνία

ΣΤΑ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΑ ΛΕΜΕ ΝΑΙ

Τι να κάνουμε που δεν ήρθαν πολλοί ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ στο χειμωνιάτικο αντάμωμα; Ας πούμε δεν πειράζει. Άλλη φορά περισσότεροι. Ήταν όμως εκεί ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του ΔΗΜΟΥ μας που είναι και Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας. Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ. Με την παρουσία τους μας τίμησαν επίσης ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Περιβολίου «Ο ΝΕΡΟΜΥΛΟΣ» κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΣΤΟΥΚΗΣ και η Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Απανταχού Αγοριανιτών κ. ΒΑΓΙΑ ΤΟΛΙΟΠΟΥΛΟΥ. Στο ανταμώματα των Πολιτιστικών Συλλόγων, όλοι χωράνε γι' αυτό λέμε ναι, τιμώντας με ευχαριστίες όσους παρευρίσκονται.

ΤΟΥ «ΝΕΡΟΥΜΥΛΟΥ» ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

Με πρωτοβουλία του πολιτιστικού Συλλόγου ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΥ «Ο ΝΕΡΟΜΥΛΟΣ» πραγματοποιήθηκε στις 5-3-06 ετήσιος χορός του Συλλόγου στο ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟ και στο κοσμικό κέντρο «ΤΕΜΠΕΛΗΣ». Με επιτυχία στέφθηκε η βραδιά δεδομένου ότι παρευρέθηκαν αρκετοί Περιοβολιώτες και φίλοι του Συλλόγου. Επίσης την Καθαρή Δευτέρα με πρωτοβουλία του Συλλόγου στην Πλατεία του Περιβολίου έγινε εκδήλωση - Κούλουμα με παραδοσιακή φασολάδα, καλό κρασί και τα συναφή. Και εις άλλα με υγεία.

ΤΟ ΣΚΑΚΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Νικητής στο διαγωνισμό του σκάκι που έγινε στην καφετέρια της ΚΑΪΤΣΑΣ στα πλαίσια των εκδηλώσεων τον Αύγουστο του 2005 ήταν ο κ. ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ σύζυγος της Καϊτσιώτισσας κ. ΑΜΑΛΙΑΣ ΚΑΡΑΣΙΚΗ και όχι το κ. Βασιλάκος που εκ παραδρομής γράψαμε στο τεύχος 56 της «Κ». Κύριε ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μας συγχωρείτε και σας ευχόμαστε να είστε πάντα νικητής και πάντα τόσο καλός και ευγενικός όπως όταν σας συναντήσαμε.

Ο ΓΕΡΩΝ ΒΗΣΑΡΙΩΝ

Έζησε, ασκήτεψε, προσέφερε και προσευχήθηκε για δεκαετίες στο Νομό μας. Τον τελευταίο καιρό έγινε μεγάλος λόγος στα ΜΜΕ, λόγω της κατάστασης στην οποία βρέθηκε δεκαπέντε χρόνια μετά τη θανάτου. Εμείς δεν γνωρίζουμε ούτε την κεντρική άποψη της επιστήμης ούτε τί θα αποφανθεί με τον καιρό η επίσημη Εκκλησία. Μπορούμε όμως με σιγουριά να σας πούμε πως με όλη αυτή την κουβέντα ήρθε στη μνήμη μας εκείνο το ασκητικό και ευγενικό γεροντάκι με τη σιγανή και βραχνή φωνή που έφερνε μόνος προς προσκύνημα την «ΠΑΝΑΓΙΑ

ΤΗΝ ΑΓΑΘΙΝΗ» στο χωριό μας. Φιλοξενήθηκε από πολλούς συγχωριανούς μας κι όσοι τον έφεραν στη μνήμη τους έχουν τουλάχιστον ένα καλό λόγο να πουν για κείνον. **Ας είναι αιωνία η μνήμη του.**

ΚΟΝΤΟΖΥΓΩΝΟΥΝ ΕΚΛΟΓΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ

Όπως σ' όλη την ΕΛΛΑΔΑ έτσι και στο ΔΗΜΟ ΞΥΝΙΑΔΟΣ έχει ήδη αρχίσει η εκλογολογία. Οι φήμες ή οι επιθυμίες φέρνουν στ' αυτά μας αρκετά ονόματα υποψηφίων, μεταξύ των οποίων και ονόματα συγχωριανών μας για τη θέση του ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΞΥΝΙΑΔΟΣ. Επίσημα δεν είμαστε ακόμη σε θέση να δημοσιεύουμε συγκεκριμένα ονόματα. Ευχόμαστε όμως καλή επιτυχία σε όλους και ας επικρατήσει ο ικανότερος.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΕΙ Η ΑΠΟΤΕΡΜΑΤΩΣΗ

Η διαδικασία της αποτερμάτωσης των διαφιλονικούμενων εδαφών ΚΑΪΤΣΑΣ - ΑΓΟΡΙΑΝΗΣ καθυστερεί. Από αναβολή σε αναβολή πάει η υπόθεση. Το εργοτάξιο της ΤΕΡΝΑ στον ΚΟΥΜΑΡΟ υπολείπεται προς ζημιά των απασχολούμενων εκεί. Σε δημόσια εμφάνιση ακούσαμε κάποιον Αγοριανίτη να ομιλεί με στόμφο και διχαστικά. Δεν ωφελεί συμπατριώτη. Το δίκιο ξαναβρέθηκε και θα ξανάρθει πάλι. Ψυχραιμία.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Γεώργιος Ι. Μόσχος	450 €	Ζαβού Μαρούλα	20 \$
Δημητρακοπούλου Βάσω	20 €	Θανασιάς Γεώργιος	10 €
Νίκος Ι. Καραϊσκος	50 €	Θανασιάς Δημήτριος	10 €
Μαντάς Ιωάννης	20 €	Δέσποινα - Σταύρος - Βασίλης Καλτσάς	20 €
Καρανούτσος Δημήτριος	30 €	Πέτρου Γ. Ιωάννης	30 €
Καρανούτσου Στέλλα	20 €	Μαντάς Χ. Νίκος	20 €
Καρανούτσου Ντίνα	20 €	Σπουρνιάς Κ. Δημήτριος	10 €
Καρανούτσου Στεργιαννή	30 €	Καραμέρη Ευαγγελία	15 €
Οικονόμου Βούλα	10 €	Δάβαλος Απόστολος	10 €
Βόττα Γεωργία	10 €	Λιανοπίτης Απόστολος	20 €
Σαμαρά Θάμη	20 €	Οικονόμου Κων/νος	20 €
Κυριακόπουλος Παναγιώτης	20 €	Οικονόμου Βασιλική	20 €
Χατζηαργύρη Πόπη	15 €	Οικονόμου - Πικριδά Μαρία	20 €
Φλουρή Μάχη	10 €	Σανίδα Αποστολία	20 €
Παπαθεοδωρόπουλος Αθαν.	20 €	Καρανούτσος Γεώργιος	20 €
Αργύρη - Λαιμού Μαίρη	150 €	Καπάλας Αθ. Νικόλαος	50 €
Παπαγεωργίου Στ. Ελένη	10 €	Τριανταφύλλου Βασίλειος	500 €
Παπαγεωργίου Στέλιος	10 €	Αποστολόπουλος Θεόδωρος	20 €

ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Καταδικωμένος ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ από τα κυβερνητικά στρατεύματα στον εμφύλιο πόλεμο του 1825, στάθηκε κάτω από μια καρυδιά να ξεκουραστεί. Και λυπημένος μονολογούσε:

- Τι έχεις καρυδιά μου και παραπονιέσαι; Μη σε πετροβολάνε τα παιδιά; Είναι γιατί έχεις τα καρύδια...

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Η ΑΓΑΠΗ ΘΕΛΕΙ ΦΡΟΝΗΣΗ

Το παλικάρι το καλό παράκαιρα γεράζει,
γιατί αγαπάει τις όμορφες κι αυτές τις μαυρομάτες.
Η αγάπη θέλει φρόνηση, θέλει ταπεινοσύνη
θέλει λαγού περπατησιά και αίτου γληγοροσύνη
Όντας διαβαίνει με πολλούς να κάνει πως δε βλέπει,
κι όντας διαβαίνει μοναχός γλυκό φιλί ν' αρπάξει
Κι όντας του λεν· πως πόρεψες; να λείει της αγάπης;
- Καλοπερνώ όντας έρχομαι, κακοπερνώ όντας φεύγω.

ΕΤΣΙ ΑΝΤΕΞΕ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

«Τον σέρνει από τη μύτη»

Στην παλιά Αθήνα όταν ένας άντρας ήθελε να ζητήσει σε γάμο μια κοπέλα έστελνε δώρα στην οικογένειά της. Αν η οικογένεια τα κρατούσε ήταν σημάδι πως αποδέχονταν την πρόταση. Αν όχι τα

γύριζε πίσω. Αν όμως ο γαμπρός επέμενε και ήταν παλικαράς πήγαινε και ζητούσε το λόγο. Τότε γίνονταν φασαρία και σαματάς στο σπίτι της νύφης. Αν τελικά τα έβρισκαν και η πρόταση γίνονταν αποδεκτή τότε η νύφη έβγαινε έξω από το σπίτι, «έσερνε το γαμπρό από τη μύτη» και τον έκανε τρεις γύρους στη γειτονιά για να διαπιστώσουν όλοι πως τα βρήκαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Νάχανε οι κρούνες γνώση, να σου δίνανε καμπόση.
  - Κάλλιο λάχανα μ' ειρήνια, παρά ζάχαρη με γκρίνια.
  - Στο καλάθι δεν χωράει, στο κοφίνι περισσεύει.
  - Βάσανα πολλά έχει η ρόκα, όσο να γιομήσ' τ' αδράχτ'.
  - Δυο ζευγάρια, τρία βόδια.
  - Είναι απ' το Ζητούνι, δεν είναι απ' τα Φέρσαλα
- «Προς τους αείποτε ζητούντες και ουδέποτε δίδοντες».

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

ΦΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΙΣ

- Καρκάνιασε για νερό: Ξεράθηκε από έλλειψη νερού.
- Γέμισες το μπακράτσι;: Γέμισες τον κουβά;
- Δεν αφήνει το χούη: Δεν αφήνει το ελλάτωμα.
- Είχαν λακρινιτί: Είχαν άσκοπη κουβέντα σε ακατάλληλη ώρα.

Ε. Οικονόμου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΚΑΙ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗ - ΚΑΪΤΣΑ ΚΑΙ ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ

ΣΠΟΥΔΕΣ - ΠΤΥΧΙΑ

Υπενθύμιση

Υπενθυμίζουμε πως τα απαραίτητα δικαιολογητικά για το ΔΡΑΓΟΥΝΕΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ πρέπει να φτάσουν στα γραφεία του Συλλόγου μας έως τις 20 Μαΐου 2006 για την αποστολή τους στον κ. ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ - ΓΑΜΟΙ

♦ Ο Κων/νος Δ. Παπαδοκοτσώλης και η Ελένη Αναγνώστου στις 4 -1-2006 έφεραν στον κόσμο το πρώτο τους παιδί, κοριτσάκι. Να σας ζήσει παιδιά και να είστε καλά να τη χαιρέσετε.

♦ Η Μαρία Δ. Παπαδοκοτσώλη και ο Ηλίας Ορφανός απέκτησαν στις 16-1-2006 το πρώτο τους παιδί, κοριτσάκι. Να ζήσετε μικρούλα και να σε χαιρώνται οι δικοί σου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

♦ Στις 3-1-06 πέθανε ο Σεραφείμ Ζαβός του Νικολάου σε ηλικία 77 ετών. Αιωνία σου η μνήμη Σεραφείμ.

Την 1-2-06 πέθανε ο Κων/νος Ψαλλίδας του Ιωάννη σε ηλικία 93 ετών. Καλή ανάπαυση. Καλή ανάπαυση μπάρμπα-Κώστα

♦ Στις 27-2-06 πέθανε ο Ζήσης Αμπράζης του Γεωργίου σε ηλικία 73 ετών. Αιωνία σου η μνήμη.

♦ Έφυγε στα 103 της. Μέχρι το στερνά της βάσταγε γερά στα κουρασμένα πόδια της ενώ είχε τη λογική τετράγωνη και τη σκέψη ορμητική. Πρόκειται για τη δυναμική Γιωργού. Τη Γεωργία Ελευθερίου Τσεκούρα που ταξίδεψε το μακρινό ταξίδι στις 2-2-06. Θερμά συλλυπητήρια.

Καλό ταξίδι και αιωνία σου η μνήμη αγέρωχη Γιωργού.

ΟΜΒΡΙΑΚΗ ΚΑΙ ΟΜΒΡΙΑΚΙΤΕΣ

♦ Στις 2-1-06 πέθανε η Δεσπούλα Λίτου του Χρήστου σε ηλικία 88 ετών. Αιωνία η μνήμη.

♦ Στις 25-2-06 πέθανε ο Βασίλειος Κεραμύδας του Αλεξάνδρου σε ηλικία 83 ετών. Καλή Ανάπαυση.

ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΚΑΙ ΔΕΡΕΛΙΩΤΕΣ

♦ Στις 2-2-06 πέθανε η Ελένη Χαχαλά του Δημητρίου σε ηλικία 90 ετών. Αιωνία της η μνήμη.

Στις 203-06 πέθανε η Ευαγγελία Οικονομίδου του Γεωργίου σε ηλικία 71 ετών. Καλή ξεκούραση.

ΚΟΡΟΜΗΛΙΑ - ΚΟΡΟΜΗΛΙΩΤΕΣ

♦ Στις 5-2-06 πέθανε ο Φώτης Τσιούμας του Αριστείδη σε ηλικία 95 ετών. Καλή ανάπαυση. Στις 17-2-06 πέθανε ο Γιώργος Σκουτέλης του Σημητρίου σε ηλικία 59 ετών. Αιωνία η μνήμη.

ΞΥΝΙΑΔΑ ΚΑΙ ΞΥΝΙΑΔΙΤΕΣ

♦ Στις 21-1-06 πέθανε ο Κων/νος Οικονόμου του Ιωάννη σε ηλικία 78 ετών. Αιωνία η μνήμη.

♦ Στις 26-2-06 πέθανε η Ευαγγελία Ντάκα του Δημητρίου σε ηλικία 93 ετών. καλή ανάπαυση.

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΩΡΓΙΤΕΣ

♦ Στις 20-2-06 πέθανε η Κων/ντία Σταυροπούλου του Γεωργίου σε ηλικία 87 ετών. Αιωνία η μνήμη.

- ♦ Στις 30-12-05 πέθανε η Ζαχαρή Βικτώρια του Ζαχαρία 82 ετών. Αιωνία η μνήμη.
- ♦ Στις 28-12-05 πέθανε ο Τασούλης Αθανάσιος του Γεωργίου 93 ετών. Καλό ταξίδι.
- ♦ Στις 3-9-05 βαπτίσθηκε στην Ιερά Μονή Ελεούσας Ξυνιάδας η Θώμου Ειρήνη, κόρη του Θωμά και της Μαρίας. Να ζήσει.
- ♦ Στις 13-11-05 βαπτίσθηκε στην Ιερά Μονή Ελεούσας Ξυνιάδος ο Μερτέκης Σταύρος, γιος του Κων/νου και της Βασιλικής. Να σας ζήσει.
- ♦ Στις 27-11-05 πέθανε ο Τσαρτσάτης Δημήτριος του Γεωργίου 92 ετών. Καλή ανάπαυση.
- ♦ Στις 21-11-05 πέθανε ο Κούρτης Κων/νος του Αποστόλου 85 ετών. Αιωνία η μνήμη.

«ΚΑΪΤΣΑ»

Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών
Μακροχρόνης Φθιότιδας

Εκδίδεται ανά τρίμηνο

- ♦ **ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ**
  - ♦ **Εκδότης: Η Πρόεδρος Ευδοκία Κ. Οικονόμου.**
  - ♦ **Συντακτική Επιτροπή: Ευδοκία Οικονόμου του Κων/νου, Αθανάσιος Τσεκούρας του Ελευθερίου, Σεραφείμ Σπουρνιάς, Ευφροσύνη Δασκαλοπούλου του Κων/νου, Σοφία Ελευθερίου του Αντωνίου, Κασσιανή Σαμαρά του Δημητρίου, Κωνσταντίνου Γουρούνα - Μπισκανάκη.**
  - ♦ **Έδρα: Πατησίων 4 Αθήνα 106 77, Τηλ.: - FAX: 210-38.19.693**
  - ♦ **Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Δημ. Ανδρίκου, Ρήγα Παλαμίδα 5 Τηλ.: 210-32.43.158, Αθήνα**
- ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Τα άρθρα της εφημερίδας μας απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων και όχι κατ' ανάγκη το σύνολο του Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Επιστολές και άρθρα με υβριστικό περιεχόμενο ή ανυπόγραφα δεν θα δημοσιεύονται.

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ - ΔΟΥΛΕΙΑ - ΣΥΝΟΡΑ

Σε άρθρο που δημοσιεύτηκε στο τεύχος 54 της εφημερίδας μας με τον ίδιο τίτλο, από λάθος του τυπογραφείου παραλήφθηκε μια σελίδα που αφορούσε τη φιλοξενία των γονιών μας. Παρακαλώ τη συντακτική επιτροπή να δημοσιεύσει τη σελίδα εκείνη σ' αυτό το τεύχος. Έτσι το άρθρο μου θα είναι πλήρες. Σας ευχαριστώ

Η παράδοση αυτή έζησε μέχρι την εποχή μας και ο τόπος μας (Καϊτσα) ήταν ένας απ' αυτόν που φημίζονταν για την ανοιχτόκαρδη και απλόχερη φιλοξενία τους. Ας θυμηθούμε πως αντιδρούσαν οι γονείς μας και ιδιαίτερα οι Μανάδες μας όταν μάθαιναν ότι κάποιος συγγενείς, φίλοι ή άνθρωποι που πρόσφερε κάποια υπηρεσία στο χωριό θα έρχονταν σπίτι τους.

Πρωί - πρωί μπουγάδα με αλισίβα. Ξεσκόνισμα και παλάμισμα της σάλας των σπιτιών μας. Καινούρια χειροποίητα κουρτινάκια ολόλευκα. Άναμμα του καντηλιού στο εικονοστάσι για να έχουν καλό ταξίδι οι μουσαφίραϊοι. Μπανάρισμα των παιδιών,

καινούρια ρούχα που τα είχαμε μόνο για τέτοια περίπτωση. Σκούπισμα της αυλής και κάψιμο του φούρνου. Το φρέσκο ψωμί μοσχοβολάει και η πίτα ετοιμάζεται με φύλλο που θυμίζει χαρτί! Πριν φτάσει το τραίνο το πατέρας με τα άλογα είναι στο Σ. Σταθμό και τους περιμένει. Όλα στο σπίτι είναι έτοιμα και εμείς έχουμε δεχτεί τις τελευταίες συμβουλές σχετικά με τη συμπεριφορά μας κατά την υποδοχή και την ώρα του φαγητού. Όλη η οικογένεια σε παράταξη στην είσοδο του σπιτιού. Αγκαλιές, φιλία και φιλοφρονήσεις. Στο σπίτι μπαίνουν πρώτοι οι φιλοξενούμενοι και μετά εμείς. Το τραπέζι έχει πάνω του όλα τα απαραίτητα και στη μέση ένα μπουκέτο διάφορα σπιτικών λουλουδιών. Οι μεγάλοι πίνουν από ένα τσίπουρο για να τους «ανοίξει» η όρεξη. Έρχεται το κρασί και η χορτόπιτα. Ακολουθεί η τουλουμισία φέτα με το υπέροχο άρωμα και κλείνει το γέμισμα του τραπέζιού με το παραδοσιακό κόκορα με χυλοπίτες. Όλοι απολαμβάνουν το φαγητό και ορκίζονται πως δεν έχουν ξαναφάει τόσο νόστιμο. Γεια στα χέρια της

Μάνας μας. Μετά το φαγητό τα παιδιά φεύγουν και οι μεγάλοι συζητούν τα δικά τους. Η φιλοξενία δεν περιορίζεται στην περιποίηση αλλά έχει και ξενάγηση στην Παναγιά, στην Αγ. Παρασκευή, στο Κουσλού και στα Λουτρά με τα άλογα στα οποία ιππεύουν οι φιλοξενούμενοι φυσικά.

Το ζευγάρι των φιλοξενούμενων κοιμάται στο διπλό κρεβάτι των γονιών μας και σκεπάζεται με καινούρια λευκά σεντόνια που πολλές φορές βγαίνουν από την προίκα της κόρης. Όταν οι ξένοι αποχωρούσαν ήταν πάλι γιορτή. Τώρα τα καλούδια της φιλοξενίας είναι τόσα που οι ξένοι τρομάζουν το βάρος τους. Χυλοπίτες, τραχανάς, κοτόπουλο, αβγά, αλεύρι πίτα για το δρόμο, τυρί, φρέσκο βούτυρο, κηπευτικά, χόρτα και κεντήματα με το βελονάκι που είχαν υποσχεθεί οι Μανάδες μας. Αριστουργήματα τέχνης και έμπνευσης. Δημιουργήματα αγράμματων γυναικών που δεν μπορεί να ξεχωρίσεις πια είναι η καλή τους όψη. Στο πόδι δίνονταν και καινούριες παραγγελίες.

Κώστας Ι. Αντωνούλας

ΑΔΡΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)
Ιονίου, στη Μικρά Ασία και την Κύπρο, στα παράλια του Ευξείνου Πόντου, στη Β. Αφρική, στην Ιταλία, στην Ισπανία, τη Γαλλία και αλλού. Διασώζονται ακόμη υπολείμματα των αποικιών εκείνων στην Κάτω Ιταλία και οι ολίγοι επιζώντες απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων

αποίκων με νοσταλγία προσβλέπουν προς την προγονική πατρίδα, την Ελλάδα. Από τα μεγαλύτερα δημιουργήματα του αρχαίου εκείνου Ελληνικού πολιτισμού και αρχαιότερου, τουλάχιστον στην Ευρώπη, είναι τα αθάνατα ηρωικά έπη, η Ιλιάδα και η Οδύσσεια, που συνέθεσε ο μεγάλος ποιητής μας, ο Όμηρος. Αυτά δεν διασώζουν

μόνον τη μυθώδη ιστορία του Τρωικού πολέμου, τον οποίον έκαναν οι βασιλείς και οι ηρωικοί αρχηγοί των Ελληνικών φύλων με τους Τρώες και τους υιούς του Πριάμου. Τα Ομηρικά έπη, παράλληλα με την ιστορία εκείνη, απεικονίζουν και τη θήη και τα έθιμα του ογδόου αιώνα αλλά και των παλαιότερων εποχών, καθώς και το χαρα-

κτήρα των προγόνων μας εκείνων, και τα πολιτιστικά αγαθά της εποχής.

Είναι από τα πρώτα κείμενα, που διασώθηκαν γραμμένα με το φοινικικό, όπως λένε, αλφάβητο. Θα ιδούμε, όμως, σε επόμενα συνοπτικά σημειώματα μερικά από τα σημαντικά στοιχεία του Αρχαιοελληνικού εκείνου Πολιτισμού.

ΘΥΜΗΣΕΣ ΑΠ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΖΗΣΑΜΕ ΚΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ...

... *Μόδε παιδί μου γράμματα*

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν δυο γονείς, που είχαν ένα μονάκριβο αγόρι το Φώτη, κι ήθελαν να του μάθουν γράμματα. Μη μείνει, σκέφτονταν, κούτσουρο σαν κι αυτούς.

Προς το σκοπό τούτο, φύλαγαν τις οικονομίες τους κι όταν ήρθε η ώρα έστειλαν το παιδί στην κοντινή κωμόπολη, που είχε σχολείο, για να μάθει γράμματα.

Το παιδί ήταν από καλή πάστα κι έτσι αναγνωρίζοντας τους κόπους και την επιθυμία των γονιών του, στρώθηκε στο διάβασμα. Εξ' άλλου απ' το Δημοτικό, όπως σκέφτονταν ο πατέρας του, φαίνονταν πως τάπαιρνε τα γράμματα. Είχε βέβαια και τη διαβεβαίωση ενός παλιού δασκάλου, που εδώ και κανά δυο χρόνια, έφυγε με μετάθεση στην πόλη.

Ήρθαν τα Χριστούγεννα και το παιδί ήρθε στο χωριό για διακοπές. Στο χωριό όμως ήρθε κι ένας «γραμματιζόμενος» πατριώτης, που ζούσε στην πρωτεύουσα.

Όταν τον είδε ο πατέρας του Φώτη σκέφτηκε πως εκείνος, που ήξερε γράμματα θα μπορούσε να εξετάσει το γιο του για να διαπιστώσει αν έμαθε τίποτα στο σχολείο -γυμνάσιο-.

Μια και δυο πήγε και συνάντησε το γραμματιζόμενο.

- Καλέ μου πατριώτη, του λέει: έλα να δεις αν έμαθε τίποτα το παιδί μου, που το στέλνω παραπέρα ή μου τρώει τζάμπα τα κόπια μου.

Ο ειδικός, με το αζημίωτο βέβαια, αφού ο άνθρωπος του χωριού του έκανε τραπέζι με καλό κρασί, χοιρινό και κόκορα με χυλοπίτες, πήρε το παιδί προς εξέταση.

- Για να δούμε, του λέει, τί έμαθες τόσο καιρό στο γυμνάσιο. Μήπως ξέρεις να μας πεις πώς λένε αλλιώς τη γατσιοπούλα;

- Γάτα ή γαλή στα αρχαιότερα, αποκρίνεται το παιδί με σιγουριά.

- Λάθος, του λέει ο ειδικός. Τη λένε αρπάχτρα, γιατί παραφυλάει και μόλις δει ποντικό, χραπ, και τον αρπάζει.

Ας πάμε παρακάτω. Ξέρεις πώς λένε αλλιώς τη φωτιά;

- Πυρά: και τη μεγάλη ζέστη της πυρράς τη λένε λάβρα. Φωτιά και λάβρα, που λένε...

- Πάλι λάθος συνεχίζει ο γραμματιζόμενος.

- Τη φωτιά, παιδί μου, τη λέμε χαρά, διότι όταν κάνει πολύ κρύο καθόμαστε όλοι γύρω - γύρω, ζεσταινόμαστε και νοιώθουμε μεγάλη χαρά.

Πάγωσε ο Φωτάκης, απ' το ύφος του ειδικού «επιστήμονα» ενώ ο γονιός άρχισε ο καημένος να υποψιάζεται πως ο γιόκας του τίποτα δεν μαθαίνει στο καινούριο του σχολείο.

- Ας συνεχίσουμε την εξέταση λέει ο γραμματιζόμενος. Δεν μου λες πως λέμε αλλιώς το σπίτι;

- Οικία, αποκρίνεται το παιδί με κάποια αμφιβολία πια.

- Λάθος, ξαναλέει ο εξεταστής. Το λέμε ξεκούραση ή ανάπαυση, γιατί μετά την εργασία της ημέρας τραβάμε για εκεί για να ξεκουραστούμε, να αναπαυτούμε.

Η ανησυχία ήταν πια έκδηλη στο πρόσωπο του παιδιού. Ιδιαίτερα ανήσυχος ήταν κι ο πατέρας του Φωτάκη, που άκουγε τον πολύξερο και το παιδί και άρχισε να πιστεύει, πως ο μονάκριβος του χαμπάρι δεν παίρνει στο σχολείο του.

-Ας σε ρωτήσω όμως, συνέχισε ο ειδικός και μια τελευταία ερώτηση, έτσι μήπως απαντήσεις σωστά έστω σε μια απ' τις πολλές. Μήπως ξέρεις πως λέμε αλλιώς το σκαμνί;

- Κάθισμα για τους κανονικούς ανθρώπους εδώλιο για τους κατηγορούμενους απαντά το παιδί με την ελπίδα να δώσει λίγη χαρά στον λυπημένο αν όχι θυμωμένο πατέρα του.

- Και πάλι λάθος, διαπιστώνει ο ειδικός. Το λέμε κολακούμπι, γιατί πάνω σ' αυτό ακουμπάμε τον πσινό μας.

Ο Φώτης κόντεψε να σκάσει. Το να μην απαντήσει σε καμία ερώτηση σωστά δεν το χάρραγε ο νους του. Τόσο διάβασμα, τόσα κόπια των γονιών του;;;

- Αγαπητέ μου, λέει ο γραμματιζόμενος, άδικα ξοδεύεις τον ιδρώτα σου. Μην το στέλνεις τζάμπα στο σχολείο. Ούτε τα εύκολα δεν έμαθε ακόμα. Τίποτε δεν πρόκειται να μάθει.

Κάτι πήγε να πει το παιδί μα θυμωμένος ο πατέρας του, του αφάιρεσε το λόγο δίδοντάς τους μια σβερκιά.

Στη συνέχεια πού να στείλει το παιδί σχολείο. Το κράτησε στο χωριό, αγόρασε λίγα παραπάνω αιγοπρόβατα και έχρισε το παιδί τσοπάνο. Χωρίς αντιρρήσεις και με υπομονή ο Φωτάκης υπάκουσε στην προσαγή του γονιού του.

Το Πάσχα ο γραμματιζόμενος δεν ήρθε στο χωριό. Ήρθε όμως το καλοκαίρι για διακοπές.

Μόλις τον είδε ο Φωτάκης, μια στενοχώρια κι ένας θυμός παιδικός διαπέρασαν το είναι του. Γιατί αυτός γίνθηκε η αιτία να μη μάθει γράμματα για να παραμείνει ο εξεταστής του ο μόνος γραμματιζόμενος στο χωριό (όπως ένοιωθε) και να κορδώνεται από καφενέ σε καφενέ ή από σπίτι σε σπίτι.

Ξαφνικά του ήρθε μια ιδέα.

Καλοκαίρι καθώς ήταν, έπιασε ένα γατσόπουλο, πήρε ένα αναμμένο δαυλί, το 'δεσε στην

ουρά του και το έριξε στην αυλή του ειδικού επιστήμονα επί τα γλωσσολογικά.

Το γατάκι τρομαγμένο όπως ήταν χώθηκε μέσα στο σπίτι, που ήταν ανοιχτό και το οποίο δεν άργησε να αρπάξει φωτιά.

Ο Φώτης έτρεξε αμέσως στον καφενέ όπου ο γραμματιζόμενος πρωτευουσιάνος έκανε διδασχιά στους συγκεντρωμένους χωρικούς.

- Μπάρμπα η αρπάχτρα έχει τη χαρά και καίει την ανάπαυση με όλα τα κολακούμπια.

Τί έλεγε; χαμπάρι δεν έπαιρνε κανέναν. Ο Φώτης το 'λεγε, το ξανάλεγε μα ποιος να του δώσει σημασία;

- Κάτσε βρε Φωτάκη να καταλήξει ο μεγάλος κι ύστερα ακούμε τι μας λες, λέει ένας χωρικός.

- Φωτιά. Φωτιά. Καίγεται το σπίτι του μπάρμπα από δω, κι έδειξε τον ομιλητή.

Έτρεξαν όλοι προς το σπίτι του γραμματιζόμενου να σβήσουν τη φωτιά, μα ήταν πλέον αργά. Σχεδόν τίποτα δεν είχε σωθεί. Μόνο το γατάκι, που βρήκε τον τρόπο να γλιστρήσει το σκονί απ' την ουρά του.

Όλοι όμως τάβαλαν με το Φώτη.

- Τι χαζομάρες μας έλεγες πανάθεμά σε; Θα μπορούσαμε να προλάβουμε το κακό αν απ' την αρχή μας έλεγες για φωτιά.

Ο Φώτης, που είχε μέσα του μια παιδική ικανοποίηση, γιατί ένοιωθε πως έβγαλε το άχτι του, ενώ κοίταζε το γραμματιζόμενο ειπε στους μαζωμένους:

- Μα εγώ σωστά σας τάπα. Έτσι μου τάμαθε τα Χριστούγεννα ο μπάρμπα από δω. Ενώ στο σχολείο τίποτα δεν μάθαινα.

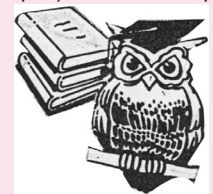
Οι άνθρωποι του χωριού τίποτα δεν κατάλαβαν. Μόλις έφτασε στη μάζωξη κι ο πατέρας του Φώτη, το παιδί τους εξήγησε.

- Η **αρπάχτρα**, τους είπε είναι η **Κατσούλα**, που είχε τη **χαρά**, που είναι η **φωτιά** κι έκαιγε την **ανάπαυση**, που είναι το **σπίτι** με όλα του **κολακούμπια** που είναι τα **σκαμνιά**.

Τί να καταλάβουν οι καημένοι οι χωρικοί; Κατάλαβε όμως ο γραμματιζόμενος, που θεωρούσε τον εαυτό του πολύξερο και μοναδικό, μα πιο πολύ κατάλαβε ο πατέρας του Φωτάκη που μόλις άνοιξαν τα σχολεία ξανάστειλε το Φώτη να μάθει γράμματα.

Αργότερα κατάλαβαν κι οι άνθρωποι στο χωριό.

Ο «γραμματιζόμενος» πρωτευουσιάνος τί ακριβώς κατάλαβε; Ποιος ξέρει;

Ένδοξια Οικονόμον

ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Από το Αρχείο της Σταυρούλας Τσαμασιώτη

